

2018. május 6. – Húsvét 6. vasárnapja – Jn 15,9-17 – A hiteles szeretet

Jézus a saját példája és tanítása tükrében mutatja be a hiteles szeretetet, annak újdonságát, és buzdít az utánzására. Utolsó vacsorai szavaiból kiolvashatók a szeretet hiteles tulajdonságai:

Mások igazi javának keresése. – Az apostolok vélt javát, látszólagos hasznát szolgálta volna, ha megalkuvó lesz tanításában, és nem vállalja érte a szenvedést. Ehelyett igazi javakat adott nekik: barátaivá avatta őket, tudtul adta nekik az Atya teljes üzenetét.

Önzetlenség. – Jézus nem a saját dicsőségét hajszolta. Elment az önfeláldozás végső fokáig: „Életemet adom barátaimért.” Elfogatásakor sem a maga bőrét mentette, hanem apostolait védte: „Ha engem kerestek, hagyjátok ezeket elmenni.”

Készség. – Jézus mindig készséges volt, hogy teljesítse az Atya akaratát: „Igen Atyám! megyek, hogy teljesítsem akaratodat.”

A mi szeretetünk is akkor hiteles, ha azt adjuk a másoknak, amire annak *igazán szüksége van*: az éhesnek ebédre, az ügyetlennek bátorításra, a kórházban fekvőnek látogatásra, a fáradtnak csendes ajtóbecsukásra, a szemközt vezető sofőrnek, hogy ne reflektorozzanak a szemébe, a pszichés betegnek meghallgatásra stb.

Az *önzetlenség* azt követeli, hogy magunkról elfeledkezve, saját érdekeinket félretéve, drága időnket feláldozva, áldozatot hozva szolgáljuk embertársaink érdekeit.

Jézus a *készséges* szeretetre is példát adott: Tudjunk mi is azonnal, halogatás nélkül, fontos dolgokat is abbahagyva segítségére sietni a bajbajutottaknak!

Jézus előtt is volt szeretet. Az ő parancsa mégis gyökeresen új: Fenntartás nélküli szeretetet követel. Ne valamiért, valamilyen érdek miatt szeressük a másikat, hanem önmagáért. Ne azért szeressük, mert ilyen vagy olyan tulajdonságai vannak, hanem magáért az emberért.

Jézus be is mutatta az érdek nélküli szeretetet. Igazolta, hogy megvalósítható. Neki sikerült még az ellenségszeretet is. Még a hóhéraiért is tudott imádkozni. Megbocsátott azoknak, akik bántották őt.

Jézus szeretetparancsa mindenkire kiterjed. Nincs olyan rétege környezetének, amelyre nem vonatkozott volna: gyermekek és betegek, tanítványok és ellenfelek, latrok és bűnösök, egyének és tömegek, Kaifások és Pilátusok, Péterek és Júdások mind belefértek szeretetébe.

A Mester példáját követve mi is lepjük meg a világot szeretetünk újdonságával! Árasszunk olyan szeretetet, amilyenre csak Krisztus tanítványai képesek. Ne átmelegedett érzelem legyen csupán, hanem cselekedetekben nyilvánuljon meg. Feltétel nélküli legyen. Ne vonjunk ki senkit alóla. Ne alkalmi, hanem állandó, ne zártkörű, hanem nyitott.

Gyűrű Ferenc, Egyed